

paa lignende Maade vilde en saadan Ændring ogsaa meget let kunne indføres. — Jeg maa altsaa hævde, at dette Forslag er Socialdemokratiets Forslag, hvad dets væsentligste Indhold angaar, og at vi gennem det herhjemme ville skabe en hel ny Vælgerklasse, at der er en hel ny og stor Samfundsklasse, som nu rykker frem og faar Valgret i Lighed med dem, der have haft det tidligere. Det har, saa vidt jeg ved, Venstre ikke nogen Sinde villet gaa med til. Jeg vil haabe, at Venstre vil gaa med dertil nu, saaledes at det her kunde blive konstateret, at Folketingets Flertal anerkender Tyendets Valgret ligesaa fuldt ud som alle andres Valgret her i Landet. Helt anderledes stiller det sig over for den højtærede Minister — ham har jeg ingen som helst Grund til at bringe nogen Tak for hans Udtalelser. Den højtærede Ministers Udtalelser vare jo for øvrigt ikke overraskende for mig, men det var mig dog alligevel en Tilfredsstillelse at høre ham. Vi vide jo alle sammen, at dette Ministerium staar uden noget som helst Program, at det ikke vil komme frem med sit Program, men lidt efter lidt liste vi dog et Program fra Ministeriet alligevel. Lidt efter lidt røbe de sig, snart en snart en anden Minister; f. Eks. Krigsministeren for nogle Dage siden og nu i Dag den højtærede Indenrigsminister. Vi have nu faaet at høre, hvad Ministeriets Program er paa det kommunale Omraade. Det gaar jo ud paa at holde paa det nuværende Toklassesystem, at holde paa den privilegerede Valgret, at sætte Penge over Menneskerettigheder. Det er i det hele Ministeriets Program, at staa som en Hindring og Dæmning for ethvert Fremskridt i demokratisk Henseende. Jeg er glad ved, at den højtærede Minister har udtalt dette. Det kan, som sagt, være en udmærket Vejledning, naar vi gaa ud til Vælgerne, at Vælgerne kunne faa at vide, hvad Regeringens Program er paa dette vigtige Omraade. Jeg tør forudsætte, at dette er ogsaa er Højres Program, Højre, der jo plejer at følge sin Regering. Højre har vel paa dette Omraade det samme Program, at det vil holde paa det bestaaende, det konservative Grundlag, som vi nu have, at det vil være med til at stænge for alt Fremskridt i den Retning. Jeg ved ikke, om jeg maa have Lov til at slaa dette fast. Det vil ogsaa have sin store Betydning, om vi paa Valgdagen kunne sige til Vælgerne, at saaledes stiller ikke alene Regeringen, men ogsaa Højrepartiet, som støtter Regeringen, sig over for dette Spørgs-

maal. Den højtærede Minister sagde, det var en Mangel ved dette Forslag, at der ikke var foreslaaet Forholdstalsvalg i det. Jeg gad egentlig vidst, om den højtærede Minister, hvis dette Forslag havde indeholdt Forholdstalsvalgmaaden, vilde være gaaet ind paa det, jeg tvivler grumme meget om det. (*Indenrigsministeren (Bardenfleth)*: Nej.) Vi behøve altsaa slet ikke at diskutere det Spørgsmaal, det havde jo slet ikke noget paa sig. Det vilde ikke kunne nytte det mindste at sætte en Bestemmelse om Forholdstalsvalgmaaden ind, thi den højtærede Minister vilde jo dog derfor have staaet lige saa afgjort mod dette Forslag, som om den ikke havde været der. — For øvrigt skal jeg saa tillade mig endnu en Gang at anbefale Forslaget til Tingets Velvilje.

Leth-Espensen: Ved at høre de to ærede Rigsdagsmænd, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) strides om Æren for dette Forslag, kom jeg uvilkaarlig til at tænke paa den gamle Historie om de to Haner, der troede hver for sig først at have faaet Øje paa et Korn og derfor gave sig til at slaas om det, og saa da den ene havde banket den anden af, opdagede, at det kun var en Stump Straa. Jeg tror, at det vil gaa de Herrer lige saadan, og jeg vil derfor anbefale dem at lade være med at strides. Jeg tror nemlig, at dette Forslag er af samme Natur som den Stump Straa, som de to Haner fandt. For det første har den ærede Ordfører for Forslagsstillerne jo sagt, at der slet ikke var Tegn til, at det skulde gennemføres, og det har da ikke i og for sig megen Interesse. Men selv om det ikke kunde gennemføres, kunde det jo godt derfor være et Forslag af den Natur, at det alligevel kunde have Betydning, at det var rimeligt at drøfte det her og derved vække Stemning for det, hvis det nemlig virkelig i sig selv var et Fremskridt fra det bestaaende. Det er imidlertid det, som jeg tror, at dette Forslag slet ikke er. I det hele taget tror jeg, at det bør siges, at naar en hel Del Mennesker gaar omkring og taler om den almindelige Valgret, saaledes som vi have den herhjemme, tænke de vistnok ikke over, hvad den egentlig er, og hvis de tænkte dette, vilde de maaske slet ikke være med paa den. Det, som vi herhjemme forstaa ved almindelig Valgret, er slet ikke almindelig Valgret; det er snarere en ualmindelig Valgret. Dette, at det